

prima instanță: I. Țonov
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc,

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul orășenesc Căușeni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 iunie 2015,

c o n s t a ț ă

La 01 aprilie 2015, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/1 din 22 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015 a fost aprobată bugetul orașului Căușeni pentru anul 2015 la venituri și cheltuieli.

Potrivit pct. 4 și 5 a deciziei enunțate mai sus a fost împuternicit primarul orașului Căușeni de a încheia contracte prestări servicii pentru întreținerea copiilor în instituțiile preșcolare cu vârsta de la 1,5 – pînă la 3 ani pe durata de 165 zile. A fost stabilită plata pentru întreținerea copiilor în instituțiile preșcolare (zi-copil) de la 1,5 ani pînă la 3 ani conforma anexei nr. 5 începînd cu 01 ianuarie 2015 în sumă de 13,20 lei.

Menționează că Oficiul teritorial Căușeni în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Invocă că la adoptarea deciziei, Consiliul orășenesc Căușeni a ignorat prevederile art. 35 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că învățămîntul de stat este gratuit.

Afirmă că conform art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului orășenesc Căușeni anularea pct. 4 și 5 din decizia nr. 14/1 din 22 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015.

La 04 martie 2015, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a recepționat decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 1/21 din 13 februarie 2015 cu privire la respingerea cererii prealabile.

Drept urmare Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a înaintat acțiunea în judecată.

Solicită reclamantul Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat anularea pct. 4 și 5 al deciziei Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/1 din 22 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015.

La 13 mai 2015, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de concretizare a cerințelor împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 30-32).

În motivarea acțiunii, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a indicat suplimentar că prin ordinul Ministerului Educației cu privire la normele financiare pentru alimentarea copiilor/elevilor din instituțiile de învățământ nr.1227 din 30 decembrie 2014 au fost aprobate normele financiare pentru alimentarea copiilor/elevilor din instituțiile de învățământ pentru 2015, fiind stabilită plata pentru întreținerea copiilor în instituțiile preșcolare (zi-copil) de la 1,5 ani pînă la 3 ani în sumă de 4,40 lei.

Solicită Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat modificarea pct. 5 din anexa nr. 5 a deciziei nr. 14/1 din 22 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015 prin care se stabilește plata pentru întreținerea copiilor în instituțiile preșcolare de la 1,5 ani pînă la 3 ani conform anexei nr. 5 începînd cu 01 ianuarie 2015 cu indicarea sumei de 4,40 lei conform ordinului Ministerului Educației cu privire la normele financiare pentru alimentarea copiilor/elevilor din instituțiile de învățământ nr.1227 din 30 decembrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 08 iunie 2015 acțiunea a fost admisă, fiind obligat Consiliul orășenesc Căușeni să modifice pct. 5 din anexa nr. 5 a deciziei nr. 14/1 din 22 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015 în conformitate cu pct. 1 lit. a) a ordinului Ministerului Educației cu privire la normele financiare pentru alimentarea copiilor/elevilor din instituțiile de învățământ nr.1227 din 30 decembrie 2014 și stabilirea plății pentru întreținerea copiilor de la 1,5 pînă la 3 ani în instituțiile preșcolare în mărime de 4,40 lei/zi (f.d. 38-40).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 08 iunie 2015 (f.d.66-70).

La 07 iunie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul orășenesc Căușeni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 07 iunie 2016, este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 03 mai 2016 (f.d. 75).

În motivarea recursului, Consiliul orășenesc Căușenia invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul a indicat instanțele de judecată au emis hotărârile contestate în baza ordinului Ministerului Educației cu privire la normele financiare pentru alimentarea copiilor/elevilor din instituțiile de învățământ nr.1227 din 30 decembrie 2014, însă decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/1 cu privire la aprobarea bugetului orașului Căușeni pentru anul 2015 a fost emisă la 22 decembrie 2014.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cererea de recurs declarată de Consiliul orășenesc Căușeni, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la examinarea pricinii, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat nu a depus referință la cererea de recurs declarată de Consiliul orășenesc Căușeni, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Consiliul orășenesc Căușeni, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul orășenesc Căușeni, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Consiliul orășenesc Căușeni, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală